

Referat fra fellesmøte med Forsvarsforeningen 201118.

Foredragsholder var Oberstløytnant Palle Ydstebø ved Forsvarets stabsskole holdt ett interessant foredrag som i hovedsak dreide seg om Nord-Korea og «ny retning.»

Det var vanskelig å referere fra møtet idet innholdet var nokså komplisert, men her er noen hovedpunkter:

Hele den koreanske halvøya ble styrt av keiserdømmet Korea fra slutten av 1800-tallet og fram til tidlig på 1900-tallet da landet ble annektert av keiserdømmet Japan i 1910. Etter at Japan kapitulerte ved slutten av den andre verdenskrig, opphørte også det japanske styret av Korea. Koreahalvøya ble delt i to okkuperte soner i 1945 hvor Sovjetunionen okkuperte den nordlige delen og den sørlige delen av USA. En folkeavstemning i 1948, overvåket av De forente nasjoner, førte til dannelsen av to adskilte koreanske regjeringer for de to okkuperte sonene: Den demokratiske folkerepublikken Korea i nord og Republikken Korea i sør. Motstridende krav på herredømme førte til at Koreakrigen brøt ut i 1950. Begge parter forpliktet seg til en våpenstillstand i 1953, men de to landene har forblitt offisielt i krig ettersom ingen formell fredsavtale har blitt inngått.^[2] Begge stater ble medlem av FN i 1991.

På mange måter kan man dermed si at Nord -Koreas nyere historie begynte i 1953.

Selv om Nord-Korea offisielt beskriver seg selv som koreanskformet sosialistisk stat som følger Kim Il-sungs politiske filosofi, er landet generelt betraktet som et diktatur, som beskrives som totalitært og stalinistisk med en dyp personkult rundt Kim-familien, som ifølge partiets fundamentale prinsipper må ledes av et medlem av den styrende Kim-familien, og har all makt i landet

Landet forsøker å være selvforsynt, men har hatt store problemer siden støtten fra Sovjetunionen falt bort i begynnelsen av 1990-tallet. Landbruksproduksjonen dekker ikke landets behov for mat, noe som har ført til sult flere steder i landet.

Nord-Korea har siden 1990-tallet også fulgt Kim Jong-ils Songun-politikk («militæret først») for å styrke landet og dets styre. Nord-Korea er verdens mest militariserte land med totalt 9 495 000 soldater og en vernepliktig hær på 1,21 millioner, noe som gjør landet til den 4. største militærmakt i verden etter Kina, USA, India.

Nord-Korea er land med kjernefysiske våpen. Det hele startet i 1993 da Nord-Korea meldte seg ut av Ikkespredningsavtalen.

Dets arsenal er begrenset. Ulike beregninger har plassert dets forråd til mindre enn 10 stridshoder med plutonium og 12-27 nukleære våpen tilsvarende om stridshoder med uran betraktes.

Utskytning er avhengig av rakettkraft, og Nord-Korea har rundt 1 000 ballistiske missiler med en rekkevidde på opp til 3 000 km. I tillegg til kjernefysiske våpen har Nord-Korea også et stort lager av kjemiske våpen som utgjør mellom 2 500 til 5 000 tonn, og muligens også biologiske våpen.

På grunn av landets kjernefysiske og utskyttingsprøver, har Nord-Korea blitt underlagt straffebestemmelser av Forente nasjoners sikkerhetsråd

Nord-Korea og USA signerte i 1994 en avtale der regimet i Pyongyang gikk med på å fryse og demontere sitt atomvåpenprogram, i bytte mot internasjonal hjelp til å bygge opp atomreaktorer for elektrisk kraft. I 1998 sendte Nord-Korea en rakett 2000 kilometer over Japan og ned i Stillehavet. USA forhandlet frem en ny avtale om økonomisk hjelp til bygging av atomkraftverk, mot at Nord-Korea legger ned atomprogrammet. Siden atomkraftverk-hjelpen etter 2 år ikke hadde kommet, gjenopptok Nord-Korea atomprogrammet.

En rakett-test i 2009 ble fordømt av FNs sikkerhetsråd, som viste til at slike forsøk var blitt bannlyst i resolusjon 1716 fra juli 2006. Følgen ble nye sanksjoner. Nord-Korea reagerte med heftig retorikk og erklærte at Yongbyon-reaktoren nå ville bli satt i drift igjen. Produksjon av plutonium til våpenformål ville bli gjenopptatt umiddelbart. Et tilsynelatende svært forarget Nord-Korea krevde at FN skulle komme med en unnskyldning for sin kritikk av rakett-testen. Hvis ikke ville Nord-Korea demonstrere sin store harme med en ny kjernefysisk prøvesprengning, lød det fra Pyongyang.

25. mai 2009 gjorde Nord-Korea nettopp dette med sin underjordiske prøvesprengning nr. 2. Detonasjonen ble målt til 4,52 på Richters skala. Seismiske målinger tydet på at den var mellom 10 og 20 ganger kraftigere enn detonasjonen i 2006 - en sprengkraft som langt på vei kunne måle seg med den amerikanske bomben som la Nagasaki i ruiner og drepte over 70 000 i 1945.

Til overmål fulgte Nord-Korea opp atomprøven med å skyte fem kortdistanseraketter ut over Japanhavet like etterpå. Denne raketttypen har deler av Japan og Sør-Korea innen rekkevidde. Samtidig erklærte Nord-Korea på ny at landet aldri vil vende tilbake til sekspartsforhandlingene, men tvert om "styrke landets kjernefysiske forsvar på alle tenkelig måter". Det truet med enda flere atomprøver og raketttester hvis FN fortsatt ikke ville be om unnskyldning for å ha kritisert rakettoppskytingen i april.

De siste års testing viser at de nyeste prøvene viser at man nå har oppnådd rekkevidden til, eks å kunne nå Alaska, men ikke noe annet. Det er spådd at det vil ta lang tid å frakte atomvåpen på denne generasjonen av raketter.

Som en avslutning på referatet kan nevnes at:

- Planer om en gjenforening med Syd-Korea er oppgitt
- Anvendelse av militære styrker for å tvinge igjennom forening er oppgitt
- Målet nå er å beholde makten for den eksisterende eliten. (Som består av den politiske eliten, det øvre statstjenesteskiattet)

Timmy

Kilder:

Utdrag av foredraget av Oberstløytnant Pelle Ydstebø

Wikipeda